

[Indenrigs- og boligministeren.]

hvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

Det foreliggende lovforslag omfatter i § 1 120 personer, der søger om dansk indfødsret ved naturalisation, og i §§ 2 og 3 5 personer, der omfattes af den fornævnte lov fra 1946, d. v. s. folk, der på grund af denne lov har været udelukket fra automatisk at erhverve dansk indfødsret, og som nu søger om at blive stillet, som om 1946-loven ikke havde eksisteret for deres vedkommende.

Da der til stadighed indkommer nye sager fra de lokale myndigheder, håber jeg, at der — ligesom tidligere — ved ændringsforslag kan optages et antal personer, hvis ansøgninger bliver færdigekspederet, medens lovforslaget er til behandling i tinget.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om undladelse af at opkræve de i loven om ordning af afløbsforholdene ved Ringkøbing fjord m. m. omhandlede lodsejerbidrag.*

Med hensyn til oprindelsen af disse lodsejerbidrag, de såkaldte Hvide Sande-bidrag, skal jeg tillade mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og her kun omtale Hvide Sande-bidragenes historie, efter at der i 1949 var blevet truffet beslutning i ministeriet for offentlige arbejder om bidragenes opkrævning gennem amtstuerne.

Indtil dette tidspunkt havde landbrugsministeriet kun nået at træffe beslutning om, at Hvide Sande-bidrag til et beløb af ca. 202 000 kr., altså mindre end en femtedel af den samlede Hvide Sande-gæld på 1.161.463 kr., skulle inddrages under landvindingslovens låne- og tilskudsordninger i forbindelse med godkendelse af nye landvindingsarbejder på egnen. Da det imidlertid var nærliggende at antage, at de enkelte lodsejeres Hvide Sande-bidrag ville forældes på 20 år regnet fra 1931, da man åbnede afvandingslusen ved Hvide Sande for regelmæssig drift, ville det altså sige, at den resterende Hvide Sande-gæld på ca. 960 000 kr. måtte opkræves inden 1951,

eller at forældelsen i det mindste måtte afbrydes overfor hver enkelt skyldner.

Beslutningen om bidragenes opkrævning bevirkede, at lodsejerne og Ringkøbing og Ribe amtsråd anmodede ministeriet om yderligere 2 års henstand, for at alle muligheder for inddragelse af Hvide Sande-gælden under landvindingslovens låne- og tilskudsordninger kunne udnyttes, og for ligesom at understrege denne anmodning fremsatte lodsejerne samtidig bl. a. indsigelse om, at Hvide Sande-bidragene burde have været tinglyst på de bidragspligtige ejendomme.

Ministeriet mente ikke at kunne bevilge den ønskede henstand, men i stedet for at lade lodsejerbidragene opkræve gennem amtstuerne besluttede man at nedsætte et opkrævningudvalg, der benævntes Ringkøbing fjord udvalget af 1950, og som i første række skulle træffe foranstaltninger til afbrydelse af den løbende forældelse af statskassens krav mod alle de personer, som ved en retsafgørelse kunne tænkes at blive anset for bidragspligtige i henhold til loven af 29. marts 1924. Man mente herved også at have givet landbrugsministeriet en rimelig frist til at få godkendt inddragelse af yderligere Hvide Sande-bidrag under en række landvindingsager, som Hedeselskabet havde under forberedelse og delvis under udførelse på egnen.

I de næste år blev der da også besluttet en sådan inddragelse af yderligere ca. 200 000 kr. af Hvide Sande-gælden, som nu til rest andrager ca. 760 000 kr., og hermed syntes de øjeblikkelige muligheder for inddragelse af Hvide Sande-gæld under landvindingsloven at være udtømt. Tilbage stod altså at opkræve bidragene hos de lodsejere, som enten ikke kunne eller ikke var interesseret i at få udført landvindingsarbejder på deres ejendomme. Disse lodsejere fandt det imidlertid uretfærdigt, at de skulle betale deres ejendommens Hvide Sande-bidrag fuldtud, medens de lodsejere, som havde ladet udføre landvindingsarbejder og derved i henhold til tillægget af 1942 til landvindingsloven havde opnået inddragelse af Hvide Sande-bidraget under landvindingens anlægsudgifter, fik eftergivet indtil to trediedel af Hvide Sande-bidraget gennem de opnåede landvindings-tilskud. De nævnte lodsejere, som stod